

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1158

25.05.2025 (136)

Hitler sodassa : Mitä *todella* tapahtui?

kirjoittanut A.V. Schaerffenberg

Osa 5

Luku 4: Alkusoitto sodalle

Te vastustatte kaikenlaista rauhaa. Te haluatte sodan ja rauhan ikuista toistumista."

Friedrich Nietzsche
Johdanto, *Näin puhui Zarathustra*

Kun Kolmas valtakunta syntyi 30. tammikuuta 1933, sen vastustajat sekä Saksassa että sen ulkopuolella olivat vakuuttuneita siitä, että se romahtaisi pian. Heidän harhakäsitystään vahvisti Röhmien eripuraisuutta aiheuttava puuma seuraavan vuoden heinäkuussa. Mutta vuoteen 1936 mennessä he ymmärsivät vihdoinkin, että kansallissosialismi oli ilmiö, joka voitiin poistaa vain ulkoisella sotilaallisella hyökkäyksellä, jota he olivat päättäneet käyttää sopivissa olosuhteissa; toisin sanoen, kun uudelleenvarustelu oli saatu päätökseen ja kun muiden maiden pakonoiden joukot olivat riittävän valmiita vaarantamaan henkensä tykinruoaksi.

Saksalaiset olivat ensimmäisen maailmansodan jälkeen luopuneet aseistaan vapaaehtoisesti Yhdysvaltain presidentin Woodrow Wilsonin kehotuksesta, joka lupasi, että liittoutuneet seurasivat pian sen jälkeen omilla aseistariisuntaohjelmillaan. Sen sijaan Iso-Britannia ja Ranska eivät ainoastaan säilyttäneet asevoimiaan, vaan jatkoivat niiden kehittämistä jo vuosia ennen kuin Führeristä tuli liittokansleri. "Saksan kansa ja Saksan hallitus eivät ole vaatineet mitään aseita", hän julisti kansainvälisessä radiolähetyksessä 16. lokakuuta 1933, "vaan yhtäläisiä oikeuksia". Jos maailma päättää poistaa kaikki aseet viimeistä kon-ekivääriä myöten, olemme valmiit liittymään tällaiseen sopimukseen. Jos maailma päättää poistaa *tietyntyypiset* aseet, niin me olemme valmiit luopumaan niistä heti alusta alkaen. Mutta jos maailma päättää, että vain tietyt kansakunnat saavat aseistaa, mutta muut eivät, silloin emme ole valmiita sallimaan, että meidät suljetaan pois kansana, jolla on olennaisesti vähemmän oikeuksia."

Koko 1930-luvun ajan hän tarjosi ehdotuksen toisensa jälkeen ehdotuksia Euroopan keskinäisestä aseistariisunnasta, mutta liittoutuneiden lehdistössä häntä parjattiin "sodanlietsojaksi". Jo vuonna 1934 hän osoitti lopullisten aikomustensa vakavuuden nimittämällä Joachim von Ribbentropin aseistariisunnan erityiskomis-saariksi. Yksitoista vuotta myöhemmin, sen kansainvälisen konfliktin viimeisinä päivinä, jonka hän pyrki välttämään, Hitler muisteli testamentissaan: "Olen tehnyt niin monia tarjouksia asevarustelun vähentämiseksi ja poistamiseksi, joita ei voida selittää ikuisiksi ajoiksi, että vastuu tämän sodan puhkeamisesta ei voi olla minun vastuullani. En myöskään koskaan halunnut, että ensimmäisen kauhean maailmansodan jälkeen syntyisi toinen sota Englantia tai edes Amerikkaa vastaan."

Hitler oli tietoinen kansainvälisestä kiihotuksesta asianmukaisesti valittua hallintoaan vastaan ja pyrki nopeasti luomaan rauhanomaiset suhteet maansa naapureihin. Fasistinen Italia suhtautui uuteen Saksaan ideologisin perustein jo lämpimästi. Ranska ja Englanti olivat kuitenkin vanhoja vihollisia. Jälkimmäisten vakuuttamiseksi hän antoi von Ribbentropin neuvotella Lontoossa 18. kesäkuuta 1935 englantilais-saksalaisen laivastosopimuksen. Se vähensi Kriegsmarinen sotalusten määrän pysyvästi 35 prosenttiin Kuninkaallisen laivaston pintakapasiteetista ja osoitti siten Kolmannen valtakunnan aikomuksen olla koskaan haastamatta Britannian merivaltaa. Tämä avokätinen liike ei kuitenkaan saanut vastakäikua. Yli kaksi vuotta kestäneiden keskinäisten aseistariisumisneuvottelujen jälkeen britit ilmoittivat hänelle selvin sanoin, että Englanti *ei* noudattaisi Versaillesin sopimusta, jonka se oli itse allekirjoittanut, vähentäessään sotilastuotantoaan, vaan jatkaisi itse asiassa asevoimiensa parantamista ja laajentamista.

Juutalaisten jatkuvan sodan kiihottamisen kiihtyessä Britanniassa, kuten muuallakin, Hitler tiesi, että hänen oli nyt aseistettava Wehrmacht uudelleen, jos Saksalla olisi mahdollisuuksia taistella juutalaisvaltioiden liittoumaa vastaan, joka

rakentui hänen ympärilleen. Ranskalaisia kohtaan Hitler luopui Saksan perinteisen vihollisen voittamiseksi kaikista vaatimuksistaan kiistellyillä alueilla, joilla asui yhä paljon hänen maanmiehiään (kuten Elsass-Lothringenissa), ja hän teki lukuisia diplomaattisia lähentymisliikkeitä. Leon DeGrellen mukaan hän oli esimerkiksi "vuonna 1935 ottanut Berliinissä vastaan erityisin kunnianosoituksin ranskalaisten sotasokeiden valtuuskunnan, jota johti myös sokea apulaisseriffi Scapini". Ja "hän järjesti saksalaisten veteraanien pyhiinvaellusmatkan Douamont'iin veljeilemään entisten ranskalaisten vastustajiensa kanssa".

Vuodesta 1928 lähtien, viisi vuotta ennen Hitlerin valtaantuloa, saksalaiset telakat olivat rakentaneet taistelulaivaa, joka olisi haastanut Dunquerque-luokan, Ranskan laivaston suurimman aseistetun alustyyppin, mutta Hitler määräsi sen purettavaksi rauhan eleenä. Pariisin poliitikot vastasivat näihin toimenpiteisiin solmimalla sotilasliiton kommunistisen Venäjän kanssa, joka suunnattiin nimenomaan valtakuntaa vastaan. Heidän toimillaan ei ollut mitään tekemistä Hitlerin diplomatian kanssa, vaan niiden ainoana tavoitteena oli Saksan murskaaminen. Monet ranskalaiset olivat kauhistuneita hallituksensa törkeästä käytöksestä. "Tästä lähtien", valtiomies Benoist-Mechin huudahti sen jälkeen, kun Ranskan ja Neuvostoliiton sopimus oli ratifioitu 27. helmikuuta 1936, "olemme vaarallisessa alamaässä".

Jopa britit olivat sitä mieltä, että ranskalaiset olivat menneet liian pitkälle. Heidän ulkoministerinsä Sir John Simon käski Ranskan suurlähettiläänsä "tehdä selvin sanoin tietäväksi, että Englanti on huolestunut siitä, että Ranska tekee sopimuksen, joka voi lopulta johtaa osallistumiseen sotaan Saksaa vastaan ehdoin, jotka ovat ristiriidassa Locarnon sopimuksen toisen kohdan kanssa". Kohdassa, johon Simon viittasi, täsmennettiin, että sen allekirjoittajat, joihin Ranska kuului, sitoutuivat olemaan liittoutumatta minkään valtion kanssa toisen maan saartamiseksi. Ranskan kansalla ei ollut mitään voitettavaa ja kaikkea menetettävää (minkä se lopulta menetti) liittoutumalla Stalinin kanssa vastoin omia, elintärkeitä etujaan. Tällainen itsemurhasopimus paholaisen kanssa saattoi palvella vain juutalaisia, jotka kiihottivat avoimesti jokaisessa liittoutuneessa ja puolueettomassa maassa "pyhän sodan" puolesta Saksaa vastaan riippumatta kansainvälisestä oikeudesta tai uhrauksista, joita ei-juutalaiset joutuisivat kärsimään tehdäkseen maailmasta turvallisen juutalaisuudelle.

Osoittaakseen, ettei tällainen gangsteritaktiikka pelottanut häntä, Hitler lähetti 7. maaliskuuta joukkonsa valloittamaan Reininmaata uudelleen. Jo sen nimi osoitti sen olevan saksalainen, ei ranskalainen. Pariisin poliitikot olivat ahneuden ja ikuisen koston ajamina repineet Reininmaan irti sodanjälkeisestä, tappion murtamasta Saksasta osana Versailles'n sopimuksen latineiden sotahyökkääjien heille lupaamaa saalista. Samat tiedotusvälineet, jotka ulvoivat raivosta Hitlerin

"hyökkäyksestä" Reininmaalle, eivät koskaan painaneet sanaakaan ranskalaisten "tuhansien ja taas tuhansien perheiden karkottamisesta kodeistaan" (Brinkley, 9). Puolustuskyvyttömiä rheiniläisten nöyryyttämiseksi entisestään miehitysjoukkoina oli käytetty mustia siirtomaasotilaita Sudanista.

Tämä halpamainen toimenpide närkästytti ihmisiä ympäri maailmaa ja paljasti, että ranskalaiset ovat täysin järjettömän vihan ajamia. Kuuluisa näytelmäkirjailija George Bernard Shaw tuomitsi Britannian yleisradioyhtiön lausunnossaan ranskalaisten suorittaman Reininmaan valtauksen aseistetuilla neekereillä, koska se "ei ollut länsimaisen sivilisaation peliä". Hitlerin Ruhrin "uudelleen militarisointi" käänsi tämän häpeällisen tilanteen ja lähetti selkeän viestin ranskalaisille poliitikoille: Jos he provosoivat vastakkainasettelua, he saisivat ensimmäisenä tuntea sen seuraukset. He perääntyivät, mutta maailma oli astunut "vaaralliseen alamakeen" kohti sotaa.

Ei voi korostaa liikaa, että Saksan johtaja päätti Saksan varustautumisesta tällä hetkellä vain siksi, että Ranska uhkaili jatkuvasti ja oli järkkymättömästi haluton etsimään rauhanomaisia ratkaisuja kansainvälisiin ongelmiin. Samalla kun hän pyrki sopuun kaikkien arjalaiskansojen kanssa niiden veri- ja kulttuurisukulaisuussuhteiden vuoksi, liittoutuneiden poliitikot ajattelivat vain kansallissosialismin kaikkien jäänteiden tuhoamista juutalaisten palkkasoturiansa käskystä, jotka olivat jo julistaneet sodan Saksan kansalle. Sama taistelulaiva, jonka Hitler oli aiemmin määrännyt purettavaksi hyvän tahdon osoituksena Ranskaa kohtaan, määrättiin nyt rakennettavaksi uudelleen. Muutamaa vuotta myöhemmin liittoutuneet joutuisivat maksamaan kalliisti siitä, että he kieltäytyivät hyväksymästä Hitlerin oliivinoksaa, kun mahtavasta taisteluristeilijä *Scharnhorstista* tuli heidän vitsauksensa ja nöyryytyksensä merellä.

Samaan aikaan kun kansainvälisen juutalaisuuden Ranskan poliittiset sätkynuket leikkivät tulella, marxilainen koalitio varasti Espanjassa maan kansalliset vaalit terrorin ja korruption avulla. Vaikka espanjalaisten enemmistö äänesti toisin, kommunisteilla ja anarkisteilla oli *pokkaa* kutsua uutta liittoaan "kansanrintamaksi". Tämä bolshevikkien salaliitto oli juuri kaappaamassa Madridin hallituksen, kun sitä vastaan puhkesi aito kansankapina. Kesään 1936 mennessä Espanja oli sisällissodan kourissa. Isänmaallista vastarintaa johti Jose Antonio de Rivera, fasismin espanjalaisen version Falangistiliikkeen perustaja. Hänen teloituksensa kommunistien kenguruoikeudessa herätti kansallisen vastarinnan.

Valppaat neuvostoliittolaiset käyttivät 26. heinäkuuta hyväkseen Espanjan sisäistä ahdinkoa, jonka he näkivät tilaisuutena luoda kauan haaveilemansa jalsija Länsi-Euroopassa. Stalin lähetti "sotilasneuvonantajia" ja materiaalia marxilaisille tasavaltalaisille. Pian Espanjaan virtasi Neuvostoliitosta paitsi taloudellista apua myös aseita, mukaan lukien punaisten ilmavoimien uusimmat hävittäjät ja

pommikoneet. Vastatakseen tähän mies- ja asevirtaan kansallismielisten oli siirrettävä armeijansa Marokosta Iberian niemimaan taistelukentille välittömästi, mutta heillä ei ollut siihen keinoja.

Epätoivoinen Francisco Franco, joka edusti maansa isänmaallisia etuja, pyysi Mussolinilta ja Hitleriltä apua. "Voisimmeko me fasistit jättää vastaamatta tuohon huutoon", Duce kysyi viisi vuotta myöhemmin, "ja pysyä välinpitämättöminä niin sanottujen 'kansanrintamien' tekemien veristen rikosten jatkumisen edessä?". Voisimmeko kieltäytyä antamasta apuamme pelastusliikkeelle, joka oli löytänyt Antonio Primo de Riverasta luojansa, askeetin ja marttyyrin? Ei. Niinpä ensimmäinen lentolaivueemme lähti liikkeelle 27. heinäkuuta 1936, ja saman päivän aikana saimme ensimmäiset kuolleet."

Fuhrer puolestaan määräsi Pohjois-Afrikkaan kuljetuskoneiden ilmalaivaston, josta ne kuljettivat kansallismielisten armeijan Espanjaan juuri ajoissa estääkseen punaisten vallankaappauksen Iberian niemimaalla. Adolf Hitler suunnitteli ja toteutti näin historian ensimmäisen sotilaallisen ilmakuljetuksen. Se ei pelastanut ainoastaan Espanjaa, vaan lopulta koko Eurooppaa joutumasta Neuvostoliiton jatkeeksi. Kuten Führer myöhemmin totesi, "Francon pitäisi rakentaa Ju-52:lle muistomerkki". Junkers Ju-52, jonka miehistöt kutsuivat hellästi *Tante Ju:ksi* eli "Ju-tädiksi", oli kone, jolla kansallismieliset joukot lennätettiin Marokosta.

Seuraavien kolmen vuoden aikana Espanjan sisällissodasta uhkasi tulla maailmanlaajuinen tulipalo, kun Stalin lisäsi tukeaan tasavaltalaisille. Heihin liittyivät merentakaisten maiden kommunistivapaaehtoiset, jotka usein saivat maansa salaisen siunauksen ja avun. Ranskan juutalaisen pääministerin Leon Blumin ohuesti peitellyn suojeluksen turvin he livahtelivat esteettä Espanjan rajan yli. Toiset tulivat niinkin kaukaa kuin Yhdysvalloista, jossa "Abraham Lincolnin prikaatiksi" kutsutun ryhmän jäsenet (juutalaiskommunismien ruumiillistuma, jos sellaista on koskaan ollutkaan) saivat vapaasti osallistua Espanjan sisällissotaan huolimatta Rooseveltin "virallisesta" julkisesta politiikasta olla puuttumatta sotaan.

Mutta myös nationalistit houkuttelivat vapaaehtoisia Irlannin sinipaitafasisteista ja Italian mustapaidoista puolalaisiin lentäjiin ja venäläisiin ulkosuomalaisiin. Heidän joukossaan oli Saksan *Condor Legionin* lentäjiä, joilla oli ratkaiseva rooli sodan lopputuloksen kannalta, kun he saivat ilmaherruuden nationalistien hyväksi. Heidän eppinen saagansa oli 1900-luvun englantilaisen runouden suuriin nimiin kuuluvan Roy Campbellin *Flowering Rifle*, joka oli yksi Francon britti-vapaaehtoisista.

Huhtikuun 27. päivänä 1937 sanomalehdet ympäri maailmaa olivat raivoissaan ilmahyökkäyksestä puolustamattomaan baskikaupunkiin Guernicaan. Julmia valokuvia 6 000 kuolleesta naisesta ja lapsesta julkaistiin ja otsikoissa syytettiin "natsien murhaajia" tämän kauhean tragedian aiheuttamisesta. Samalla kun toimit-

tajat Ranskassa, Englannissa, Venäjällä ja Amerikassa tekivät kaikkensa lietoakseen yleistä mielipidettä saksalaisia vastaan, *Condor Legionin* lentäjät olivat ymmällään, koska he eivät koskaan pommittaneet Guernicaa. Heidän kohteensa olivat rajoittuneet läheisen Bilbaon kaupungin ympärillä oleviin tasavaltalaisten linnakkeisiin. Vaikka Guernican siviilikuolemat olivatkin todellisia, kommunistiset iskuryhmät olivat itse asiassa teurastaneet heidät ja muuttaneet omat julmuutensa fasistien vastaiseksi propagandaksi. Heidän apunaan oli tietysti suurelta osin myötämielinen maailman lehdistö, jonka lukijoille ei annettu tilaisuutta tutustua vastakkaisiin todisteisiin saksalaisilta eikä Kansainväliseltä Punaiselta Ristiltä. Kommunistien ja uutismedian myötävaikutus totuuden vääristelyyn kansallissosialisteja vastaan oli ollut yleistä siitä lähtien, kun Adolf Hitler kehitti ideologiansa vuonna 1920. Mutta Guernican myötä petoksen laajuus saavutti ennennäkemättömän mittakaavan, jota toistettiin ja laajennettiin jatkuvasti koko toisen maailmansodan ajan aina nykyhetkeen asti. Espanjan sisällissodan suuri totuus oli se, että sen voittivat isänmaalliset elementit kaikkialta Euroopasta uudessa yhteistyöhengessä, joka ylitti vanhat pikkumaiset, sovinistiset jakolinjat.

Tämä totuus tuli dramaattisesti esiin huhtikuussa 1939, kun kenraali Francon voittoiset joukot järjestivät Madridin kaduilla jättimäisen mielenosoituksen. Espanjalaiset falangistit ja italialaiset fasistit kulkivat yhdessä saksalaisten Condorlegioonalaisten ja monia muita eurooppalaisia kansallisuuksia edustavien vapaaehtoisten kanssa. He olivat osoittaneet, että heidän rotunsa pahimmat viholliset voitiin voittaa seisomalla yhdessä arjalaisina sotureina - todiste, jonka he vahvistivat uudelleen muutaman vuoden kuluttua.

Epäonnistuttuaan fasismin ja kansallissosialismin murskaamisessa Espanjassa pettyneet juutalaiset ja heidän lakeijansa etsivät muita tilaisuuksia sytyttää "pyhä sotansa" uudelleen. He löysivät niitä kaksi Keski- ja Itä-Euroopasta.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Nummer 106 Erschienen 1973 26. April 2017 02:06

Der Kampf geht weiter !

Seitdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung erlosch, als es zuerst in der Nachkriegszeit und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Abwärtse von Völkern, Völkern, Völkern und Völkern haben nicht aufgehört, das Leben der ganzen Welt um den großen Führer Adolf Hitler zu drehen.

Alle Nationalsozialisten und sonstige arische Völker und Rassenmenschen stehen schüler an Schüler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.
Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkertods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Der vorwiegend Güter ist aber dabei, der Völkertod – gegen alle weißen Völker (V) – zu beginnen. Seine Mittel sind: Erziehung, Chiffrierung und Rassenreinigung.
Ob "ja" oder "nein", ob im Weltkrieg oder im Bürgerkrieg, ob auf Propagandaplattformen weltweit oder auf einem Schlachtfeld anderer Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Hail Hitler!
Gerhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Molyn haastattelu
Kolmas osa

NSK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkemyksesi tähtien aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind
(www.mourningthecent.com/truth.htm) Yritin edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitleriin ja ihmiskunnan armeijaan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on varsinainen miinakenttä. Ensi tietoa yhdistä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät halunneet tulla esiin. Voimme jälleen kerran kuitata internetin tiedon ja

the NEW ORDER
Number 176 (132) Founded 1979 April 26, 2017 02:06

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conscientious and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

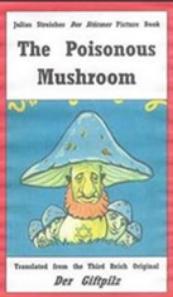
BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DANMARK!
MOD BOLJESIVISMEN!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher der Hitlers Picture Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
VON ADOLF HITLER

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!